

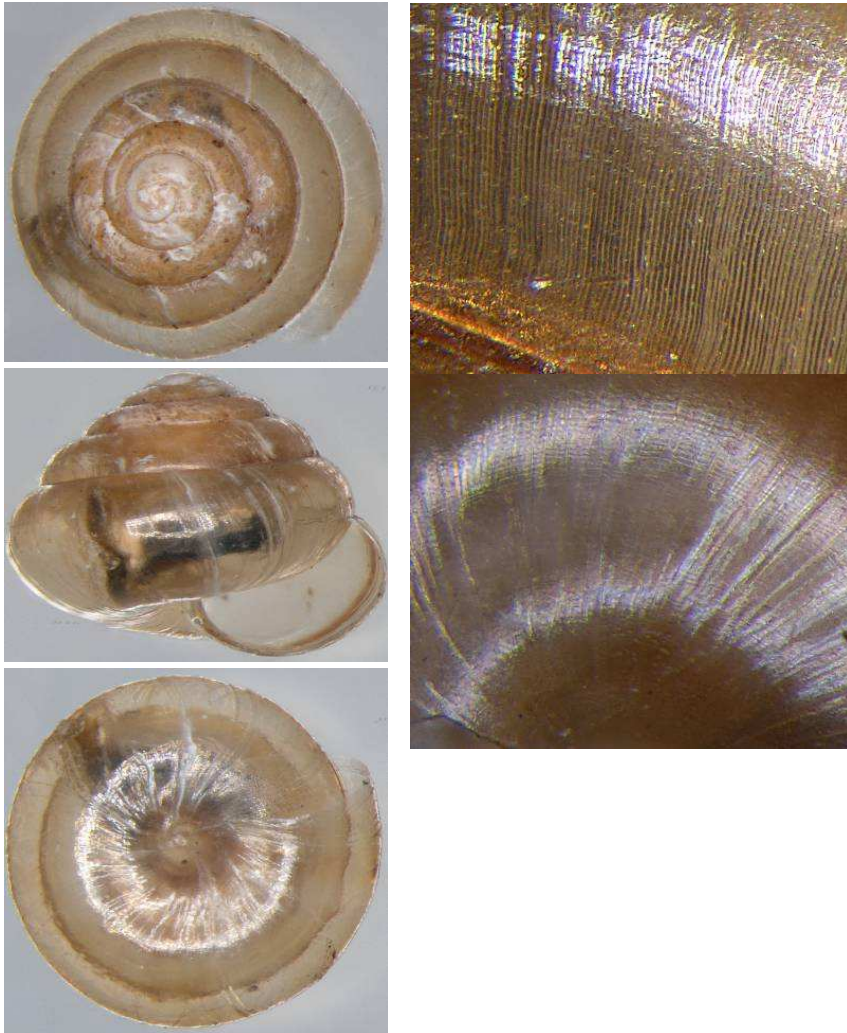
Zonitoides nitidus

– zemouněk lesklý; 3,5:7,0;
holoarktický; hygrofilní, okraje
vod, běžný na celém území

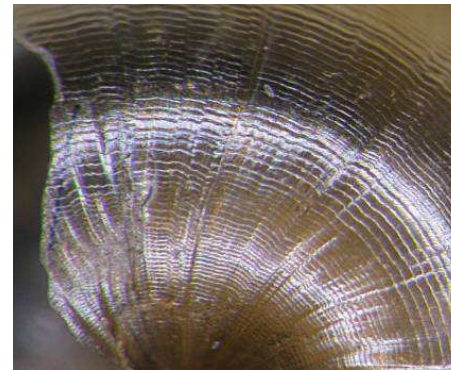
Zonitoides arboreus

– zemouněk lesní; 3,5:5,0;
severoamerický přistěhovalec; hojně ve
sklenících, jeden nález volně v Havířově
– rozpadlé skleníky

Euconulus fulvus

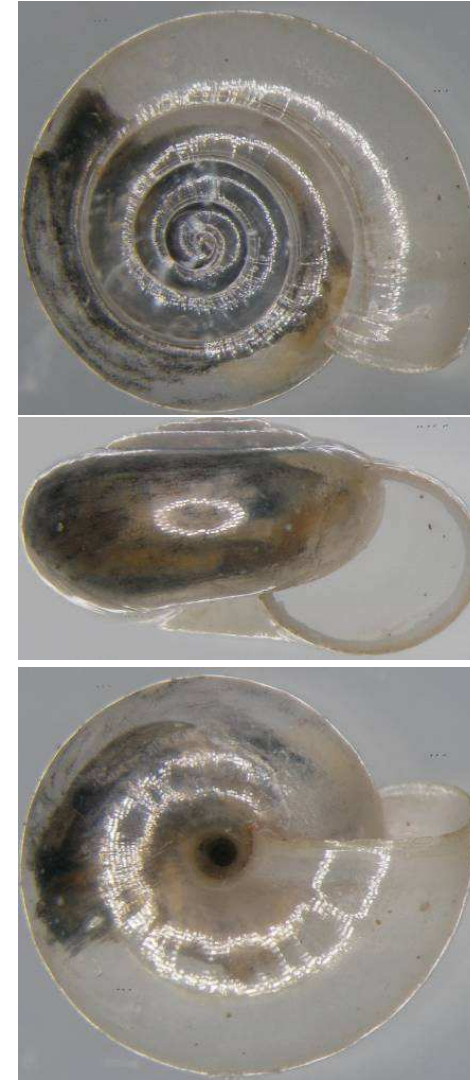
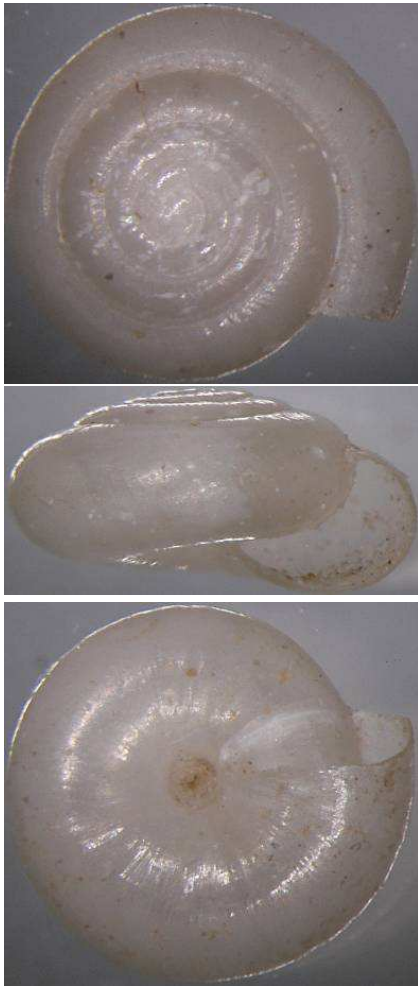
– kuželík drobný; 2,4:3,5;
holoarktický; euryvalentní,
běžný na celém území

Euconulus praticola

– kuželík tmavý 2,4:2,8;
holoarktický; hygrofilní, některá mokřadní
stanoviště nižších poloh, vzácnější

Vitrea contracta

– skelníčka stažená; 1,3:2,5;
západopalearktický; sušší stanoviště, lesní
skalnaté stráně i stepní stráně (terikolně)

Vitrea crystallina

– skelníčka průhledná; 2,0:4,0;
evropský; vlhké lesy, mokřady,
okolí vodních toků, běžný

Vitrea diaphana

– skelnička průzračná; 2,0:4,2;
karpatsko-alpský a severobalkánský; lesní,
úpatí lesních skalek, lokálně běžný

Vitrea transsylvanica

– skelnička karpatská; 1,8:4,3;
karpatský; vlhké horské lesy,
ohrožený

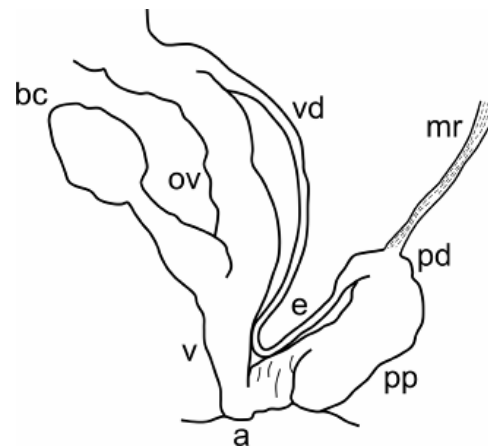
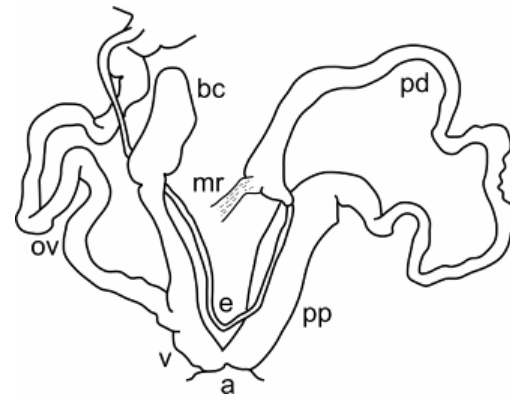
Vitrea subrimata

– skelnička zjizvená; 1,7:3,3;
alpský a jihoevropský; lesní, spíše horské
lesy, sutě, výjimečně i teplá místa

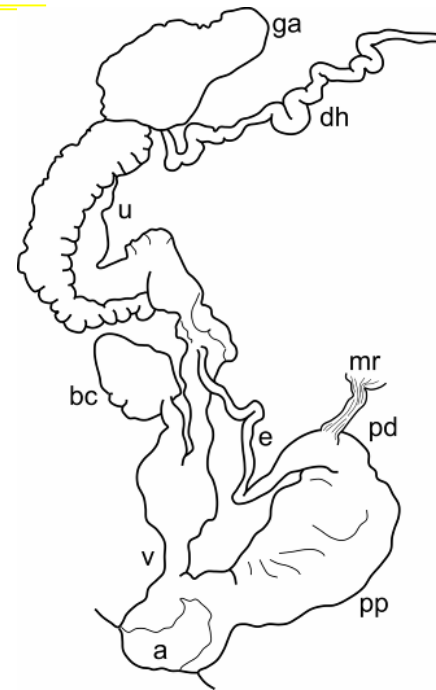
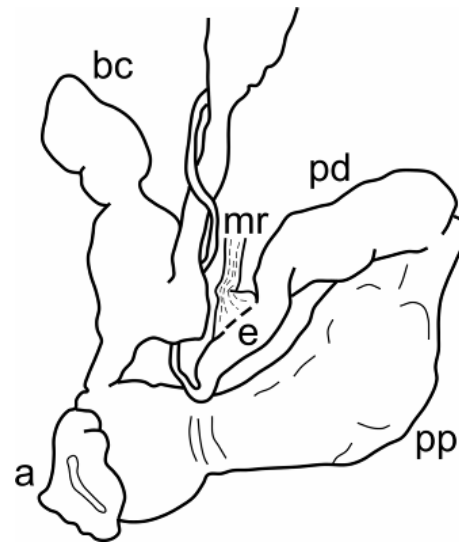
Aegopis verticillus

– zemoun skalní; 18,0:30,0;
východoalpský; vlhké suťové lesy,
vlhká úpatí skal, dna vlhkých údolí

Aegopinella minor – síťovka suchomilná; 5,0:10,0; jihovýchodo- a středoevropský; převážně lesní, ale i na suchých otevřených stanovištích; běžný

Aegopinella nitidula – síťovka lesklá; 5,0:10,0; severozápadoevropský; vlhká lesní stanoviště, aluvia a nivy potoků

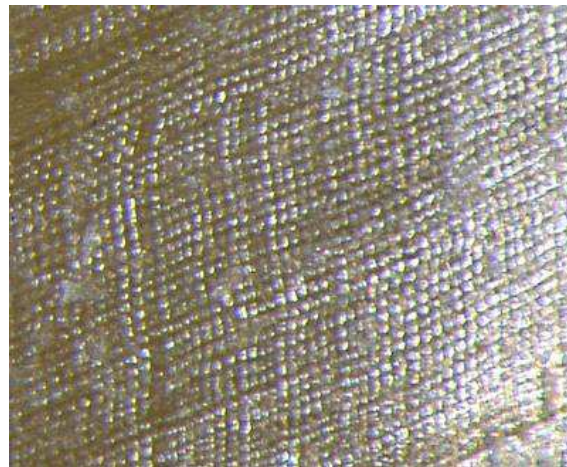
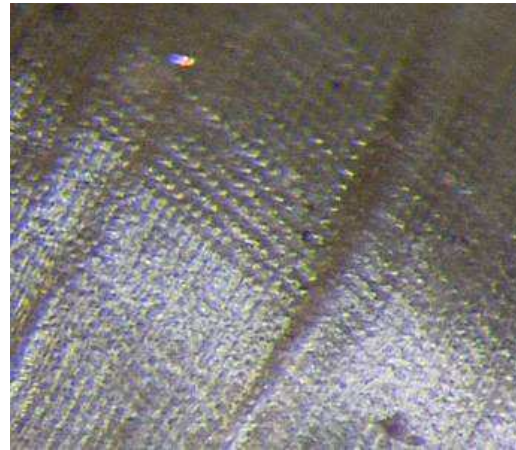

Aegopinella epipedostoma iuncta

– síťovka podhorská; 5,0:11,0
východoevropský; vlhká lesní stanoviště,
zejména horské polohy; pouze na Moravě

Aegopinella nitens

– síťovka blýštivá; 5,0:11,0; alpský
a středoevropský; vlhká lesní
stanoviště, převážně v horách

Aegopinella ressmanni – síťovka dravá; 5,0-15; východoalpský; lesní, vlhká stanoviště, úd. Tiché Orlice

Aegopinella pura – síťovka čistá; 2,6-5,0; evropský; hojný lesní druh po celém území

Perpolita hammonis

– blyštivka rýhovaná; 2,2:4,2;
palearktický; mezofilní, euryvalentní,
acidotolerantní, velmi běžný

Perpolita petronella

– blyštivka skleněná; 2,4-5,0;
boreo-alpinský; vlhká a chladnější
stanoviště, zejména v horách;
ohrožený, v nížinách reliktní

Oxychilus draparnaudi – skelnatka západní; 7,0:16,0; západomediterránní a západoevropský; mezofilní, vlhká místa pod kameny a listím, zvláště v nížinách, nepůvodní, synantropní, města

Oxychilus cellarius

– skelnatka drnová; 5,5:12,0; západo- a středoevropský; mezofilní, lesy, zahrady, běžný

velmi podobný
druhu *O. cellarius*,
odlišný tvar obústí,
poslední závit
méně rozšířený

Oxychilus mortilleti – skelnatka horská; 6,0:14,0;
jihoalpský; stepní stanoviště teplých oblastí, u nás
pouze v Čechách, kriticky ohrožený, nezvěstný

Zonitidae

Oxychilus depressus

– skelnatka stlačená; 4,0:9,0;
karpatsko-alpinský; lesní, vlhké
svahové lesní sutě pahorkatin a hor

Oxychilus glaber – skelnatka

hladká; 6,5:14,0; jiho- a
středoevropský; spíše lesní, ale i
otevřené kamenité sutě, kalcifilní

Oxychilus alliarius – skelnatka česneková; 4,0:7,0; západoevropský; mezofilní, lesní a křovinný, u nás pouze v Z Čechách, 6 lokalit

Oxychilus inopinatus – skelnatka zemní; 2,8:6,0; podkarpatsko-balkánský; stepní stráně i skalnaté stepi v nejteplejších oblastech, terikolně